

РЕШЕНИЕ

№ 2693

гр. София, 21.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 24.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **9794** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

I. Относно характера на производството, жалбата и становищата на страните:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл.145 и следващите от АПК..

Делото е образувано е по жалба на Г. С. Б., с регистрация като [фирма],[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], против Ревизионен акт № Р-22221419002881-091-001 от 28.04.2020г., издаден от органите по приходите при ТД на НАП - [населено място], в частта потвърдена с Решение № 871/30.07.2020 г. на Директора на Дирекция "Обжалване и данъчно - осигурителна практика", [населено място], Централно управление на Националната агенция по приходите /дирекция ОДОП - [населено място] при ЦУ на НАП/.

С оспорената част от Р. акт са определени задължения по ЗДДС в резултат на отказано право на данъчен кредит за данъчен период от 01.04.2016г. до 31.08.2018г., по издадени фактури от [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] в общ размер на 27 135,40 лв., ведно с определените лихви в размер на 7 575,39лв. на основание чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1 вр. чл.25, ал.2 от ЗДДС.

В жалба се релевират доводи, че РА, в частта, с която е отказано право на данъчен кредит за данъчен период от 01.04.2016г. до 31.08.2018г., е незаконосъобразен,

необоснован, постановен при неправилно установяване на фактите и превратен анализ на събрания доказателствен материал, както и в нарушение на материалния и процесуалния закон. Подробно сочи, че представените доказателства са достатъчни да се обоснове извод за несъмнено реално осъществени доставки от страна на следните доставчици: [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК].

Жалбоподателят счита, че органът по приходите е нарушил основните принципи на обективност и добросъвестност в данъчния процес, залегнали в чл.3 и чл.6 от ДОПК, както и принципът на служебното начало. Счита се, че постановеният отказ на данъчен кредит е при пълна липса на разглеждане, анализ и мотиви за отказа. Твърди се, че спорните доставки са изпълнени съгласно всички изисквания на разпоредбите на чл.69-чл.72 от ЗДДС за възникване и упражняване на право на данъчен кредит. Позовава се на практика на ВАС и С..

Жалбоподателят, редовно уведомен, не изпраща представител. Не претендира разноси.

Ответният административен орган - Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно - осигурителна практика" при ЦУ на НАП [населено място] не изпраща представител. Не претендира разноси.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд – София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160 ал.2 от ДОПК, намери следното:

II. Относно допустимостта:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд, съгласно чл.156 ал.1 от ДОПК. Решението на Директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП е връчено на жалбоподателя по електронен път. Жалбата е подадена чрез административния орган до съда с вх.№30968/Об.10.2020г., в срок, от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

III. От фактическа страна, съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221419002881-020-001 от 07.05.2019г., е възложена ревизия на жалбоподателя за определяне на задължения за ДДС за данъчен период от 01.04.2016г. до 31.08.2018г.

Заповедта за възлагане на ревизия е връчена по електронен път на ревизираното дружество на 03.06.2019г., видно от приложеното известие за доставяне, като е определен срок за извършване на ревизията - до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. За ревизиращи органи са определени Б. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите /ръководител на ревизията/ и Р. Я. М., на длъжност главен инспектор по приходите. С последваща ЗИЗВР № Р-22221419002881-020-002/29.08.2019г., връчена по електронен път на 09.09.2019г. е

определен нов краен срок на ревизията - до 01.11.2021г. С последваща ЗИЗВР № Р-22221419002881-020-002/29.10.2019г., отново е удължен срока на ревизията до 01.02.2020г.

Р. доклад /РД/ по извършената ревизия с № Р-22221419002881-092-001 е изготвен на 28.02.2020 г. и е връчен лично на ревизираното лице по електронен път . въз основа на него е издаден Р. акт, предмет на настоящото производство, с №Р-22221419002881-091-001/28.04.2020г.

В срока по чл.152 ал.1 от ДОПК от ревизирия субект до директора на Дирекция ОДОП е постъпила жалба срещу констатациите на органа по приходите в процесния РА, с вх.№34-00-162 от 26.05.2020г. по регистъра на ТД на НАП [населено място], като със същата РА е оспорен по отношение на непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 27 135.40 лв. главница и законна лихва върху главницата в размер на 7 575.39 лв., по отношение на доставките, извършени от доставчиците [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК].

С Решение № 871/30.07.2020 г., на Директора на Дирекция "ОДОП" [населено място] при ЦУ на НАП спорният ревизионен акт е потвърден в оспорената част.

При ревизията е установено, че основната дейност на жалбоподателя през ревизирия период е транспортна дейност на територията на страната и в Европейския съюз. Същата е осъществявана от дигитален център, регистриран търговски обект – офис, находящ се в [населено място], [улица].

На основание чл.37 ал.3, чл.53 и чл.56 от ДОПК на ревизираното лице [фирма] е връчена ИПДПОЗЛ № 22221419002881-040-001/20.05.2019г. за представяне на документи и писмени обяснения, във връзка с което в деловодството на ТД на НАП – С. са входирани заверени копия от документи, както следва: Справки от №1 до №5, писмени обяснения от [фирма], в които се посочва, че исканите документи са представени в ТД на НАП – С., офис О., които от своя страна са присъединени към ревизията с протокол № 1590382/28.10.2019г. С цел преглед на документите в оригинал, необходими за извършване на ревизията е извършено посещение на адрес: [населено място], [улица], като на прегледа на документите е присъствало упълномощено лице - Ю. Г. П.. По ел. път в ТД на НАП са получени талони на МПС, лицензии за международен автомобилен превоз на товар, издадени на [фирма] и [фирма]. На 28.01.2020г. в деловодството на ТД на НАП са входирани документи, както следва: обяснения на РЛ, лицензии, издадени на [фирма] и [фирма], фактури за извършени доставки по чл.21-25 от ЗДДС и доставки по чл.30 ал.1 т.1 от ЗДДС, извлечение от сметка 401 /Доставчици/, оборотни ведомости, банкови извлечения, ЧМР-та. С протокол №1590382/28.10.2019г. са присъединени следните документи:

- Представени документи в хода на извършена ПУФО на [фирма], ЕИК[ЕИК], приключила с протокол № 22221418210693-073-001/27.03.2019г. /опис с вх. № 04-34-00-8/15.03.2019г., оборотни ведомости, фактури, приемопредавателни протоколи/

- РД №Р-22221418003796-092-001/03.12.2018г., РА №

P-22221418003796-091-001/28.12.2018г. на [фирма], с ЕИК[ЕИК].

- РД №P-22220618003299-092-001/17.10.2018г., РА №
P-22220618003299-091-001/17.12.2018г. на [фирма], с ЕИК[ЕИК].

- РД №P-22220217007253-092-001/12.03.2018г., РА №
P-22220217007253-091-001/19.10.2018г. на [фирма], с ЕИК[ЕИК].

1. Относно административноправния спор с предмет- непризнат данъчен кредит в общ размер на 1000 лв. по фактури, издадени от [фирма]

В хода на ревизията органът по приходите е установил, че през ревизирания период [фирма] е упражнил право на приспадане на данъчен кредит по фактури с предмет на доставките – РЕМОНТНИ РАБОТИ, издадени от [фирма], както следва: фактура № 17/30.06.2017 г. на стойност 4000,00 лв. и ДДС – 800,00 лв.; и фактура № 164/22.08.2017 г. на стойност 1000,00 лв. и ДДС - 200,00 лв.

Извършена е насрещна проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК], за която е съставен протокол №П-0400051914235-141-001/24.09.2019г. в ТД на НАП [населено място]. Във връзка с извършената проверка е изготвено искане за представяне на документи и обяснения от задължено лице №П-04000519149235-040-001/29.08.2019г., връчено на електронния адрес на [фирма].

Ревизиращият орган е извършил проверка в ПП на НАП, при която е установил, че горесцитираните фактури са включени в дневниците за продажби на [фирма] в съответните данъчни периоди.

От страна на ревизираното лице са представени следните документи:

- Копие от процесната фактура, издадена от [фирма] на [фирма], фискални бонове от ФУ, приемо-предавателни протоколи;

- Извлечение от сметка 401 /Доставчици/, ведно от която фактурата е осчетоводена по счетоводна сметка 601 /Разходи за материали/.

Въз основа на изложеното, на основание чл. 70 ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС, чл. 68, ал. 1, т. 1, и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1000,00 лв. по издадените от [фирма] " Е. фактури, както следва: фактура № 17/30.06.2017 г. на стойност 4000,00 лв. и ДДС – 800,00 лв.; и фактура № 164/22.08.2017 г. на стойност 1000,00 лв. и ДДС - 200,00 лв.

Издадени от [фирма] фактури отговарят на изискванията на чл.114 от ЗДДС. Налични са реквизитите, изискуеми по този член.

2. Относно административноправния спор с предмет непризнат данъчен кредит в общ размер на 3 590,00 лв. по 4 БРОЯ фактури издадени от [фирма],

В хода на ревизията е установено, че през ревизирания период [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури с предмет на доставките – РЕМОНТНИ РАБОТИ, издадени от [фирма], както следва: фактура № 39/19.10.2017 г. на стойност 1250,00 лв. и ДДС – 250,00 лв.; фактура № 117/27.11.2017 г. на стойност 6850,00 лв. и ДДС - 1370,00 лв.; фактура № 134/30.11.2017 г. на стойност 5000,00 лв. и

ДДС - 1000,00 лв.; и фактура № 171/28.12.2017 г. на стойност 4850,00 лв. и ДДС - 970,00 лв.;

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК], за която е съставен протокол №П-22221219147665-141-001/24.09.2019г.

В хода на ревизионното производство е извършена проверка в ПП на НАП, при която е установено, че горесцитираните фактури са включени в дневниците за продажби на [фирма] в съответните данъчни периоди.

При направена проверка в ПП С. е органът по приходите е установил, че проверяваното лице няма назначени лица на трудови правоотношения към датите на издаване на горесцитираните фактури. Относно представената служебна бележка за изплатени суми по чл.45 ал.4 от ЗДДФЛ от [фирма], при проверка информационния масив на ТД на НАП ревизиращия орган е установил, че няма данни за деклариран изплатен доход по извънтрудови правоотношения.

От страна на ревизираното лице са представени следните документи:

- Копие от процесната фактура, издадена от [фирма] на [фирма], фискални бонове от ФУ, приемо-предавателни протоколи;
- Извлечение от сметка 401 /Доставчици/, ведно от която фактурата е осчетоводена по счетоводна сметка 601 /Разходи за материали/.

Въз основа на изложеното, на основание чл. 70 ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС, чл. 68, ал. 1, т. 1, и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 3590,00 лв. по издадените от [фирма] " Е. фактури, както следва: фактура № 39/19.10.2017 г. на стойност 1250,00 лв. и ДДС – 250,00 лв.; фактура № 117/27.11.2017 г. на стойност 6850,00 лв. и ДДС - 1370,00 лв.; фактура № 134/30.11.2017 г. на стойност 5000,00 лв. и ДДС - 1000,00 лв.; и фактура № 171/28.12.2017 г. на стойност 4850,00 лв. и ДДС - 970,00 лв.;

Издадени от [фирма] фактури отговарят на изискванията на чл.114 от ЗДДС. Налични са реквизитите, изискуеми по този член.

3. Относно административноправния спор с предмет -непризнат данъчен кредит в общ размер на 5 440,00 лв. по 7 броя фактури издадени от [фирма],

В хода на ревизията е установено, че през ревизирания период [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури с предмет на доставките – РЕМОНТНИ РАБОТИ, издадени от [фирма], както следва: фактура № 27/27.10.2016 г. на стойност 3500,00 лв. и ДДС – 700,00 лв.; фактура № 31/31.10.2016 г. на стойност 4000,00 лв. и ДДС - 800,00 лв.; фактура № 55/28.11.2016 г. на стойност 1410,00 лв. и ДДС - 282,00 лв.; фактура № 56/29.11.2016 г. на стойност 4000,00 лв. и ДДС - 800,00 лв.; фактура № 60/30.11.2016 г. на стойност 3590,00 лв. и ДДС - 718,00 лв.; фактура № 79/26.12.2016 г. на стойност 6250,00 лв. и ДДС - 125,00 лв.; и фактура № 82/28.12.2016 г. на стойност 4450,00 лв. и ДДС - 90,00 лв.;

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК], за която е съставен протокол №П-22220319147688-141-001/14.11.2019г. Във връзка с извършената проверка е изготвено искане за представяне на документи и обяснения от

задължено лице №П-22220319147688-040-001/27.08.2019г.

В хода на ревизионното производство е извършена проверка в инф. масив на НАП, при която е установено, че горесцитираните фактури са включени в дневниците за продажби на [фирма] в съответните данъчни периоди.

При извършена проверка в ПП С. в ТД на НАП – С. е установено, че няма назначени лица по трудови правоотношения, няма данни за подадена справка по чл.73 от ЗЗДДФЛ за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения. По данни на инф. Система на С. на НАП [фирма] има данъчни задължения към датата на издаване на РД, няма подадена Г. по чл.92 от ЗКПО за финансовата 2016г.

От страна на ревизираното лице са представени следните документи:

- Копие от процесната фактура, издадена от [фирма] на [фирма], фискални бонове от ФУ, приемо-предавателни протоколи;
- Извлечение от сметка 401 /Доставчици/, ведно от която фактурата е осчетоводена по счетоводна сметка 601 /Разходи за материали/.

Въз основа на изложеното, на основание чл. 70 ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС, чл. 68, ал. 1, т. 1, и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 5 440 лв. по издадените от [фирма] фактури, както следва: фактура № 27/27.10.2016 г. на стойност 3500,00 лв. и ДДС – 700,00 лв.; фактура № 31/31.10.2016 г. на стойност 4000,00 лв. и ДДС - 800,00 лв.; фактура № 55/28.11.2016 г. на стойност 1410,00 лв. и ДДС - 282,00 лв.; фактура № 56/29.11.2016 г. на стойност 4000,00 лв. и ДДС - 800,00 лв.; фактура № 60/30.11.2016 г. на стойност 3590,00 лв. и ДДС - 718,00 лв.; фактура № 79/26.12.2016 г. на стойност 6250,00 лв. и ДДС - 125,00 лв.; и фактура № 82/28.12.2016 г. на стойност 4450,00 лв. и ДДС - 90,00 лв.;

Издадени от [фирма] фактури отговарят на изискванията на чл.114 от ЗДДС. Налични са реквизитите, изискуеми по този член.

4. Относно административноправния спор с предмет непризнат данъчен кредит в общ размер на 2 000,00 лв. по 3 броя фактури издадени от [фирма],

В хода на ревизията е установено, че през ревизирания период [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури с предмет на доставките – РЕМОНТНИ РАБОТИ, издадени от [фирма], както следва: фактура № 108/29.08.2016 г. на стойност 4000,00 лв. и ДДС – 800,00 лв.; фактура № 110/30.08.2016 г. на стойност 3750,00 лв. и ДДС - 750,00 лв.; фактура № 112/31.08.2016 г. на стойност 2250,00 лв. и ДДС - 450,00 лв.;

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК], за която е съставен протокол №П-22220619147694-141-001/14.11.2019г. Във връзка с извършената проверка е изготвено искане за представяне на документи и обяснения от задължено лице №П-22220619147694-040-001/27.08.2019г.

В хода на ревизионното производство е извършена проверка в инф. масив на НАП, при която е установено, че горесцитираните фактури са включени в дневниците за продажби на [фирма] в съответните данъчни периоди.

При извършена проверка в ПП С. в ТД на НАП – С. е установено, че към датите на издаване на фактурите проверяваното лице няма назначени лица по трудови правоотношения, няма данни за подадена справка по чл.73 от ЗЗДДФЛ за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения. По данни на инф. система на С. на НАП [фирма] има данъчни задължения към датата на издаване на РД.

От страна на ревизираното лице са представени следните документи:

- Копие от процесната фактура, издадена от [фирма] на [фирма], фискални бонове от ФУ, приемо-предавателни протоколи;
- Извлечение от сметка 401 /Доставчици/, ведно от която фактурата е осчетоводена по счетоводна сметка 601 /Разходи за материали/.

Въз основа на изложеното, на основание чл. 70 ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС, чл. 68, ал. 1, т. 1, и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2 000 лв. по издадените от [фирма] фактури, както следва: фактура № 108/29.08.2016 г. на стойност 4000,00 лв. и ДДС – 800,00 лв.; фактура № 110/30.08.2016 г. на стойност 3750,00 лв. и ДДС - 750,00 лв.; фактура № 112/31.08.2016 г. на стойност 2250,00 лв. и ДДС - 450,00 лв.;

Издадени от [фирма] фактури отговарят на изискванията на чл.114 от ЗДДС. Налични са реквизитите, изискуеми по този член.

5. Относно административноправния спор с предмет непризнат данъчен кредит в общ размер на 1499,33 лв. по 1 брой фактури издадени от [фирма],

В хода на ревизията е установено, че през ревизирания период [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактура с предмет на доставките – ремонт на преден мост, издадена от [фирма], както следва: фактура № 237/28.07.2018г. на стойност 7496,67 лв. и ДДС – 1499,33 лв.;

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК], за която е съставен протокол №П-22221419147698-141-001/21.11.2019г. Във връзка с извършената проверка е изготвено искане за представяне на документи и обяснения от задължено лице №П-22221419147698-040-001/28.08.2019г.

В хода на ревизионното производство е извършена проверка в инф. масив на НАП, при която е установено, че горесцитираната фактура е включена в дневниците за продажби на [фирма] в съответния данъчен период.

При извършена проверка в ПП С. в ТД на НАП – С. е установено, че към датите на издаване на фактурата проверяваното лице има назначени 2 броя лица по трудови правоотношения с икономическа дейност на лицата: дейност на ресторанти и заведения за бързо хранене. Лицата са назначени на следните длъжности: работник и салонен управител., няма данни за подадена справка по чл.73 от ЗЗДДФЛ за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения. Няма подадена Г. по чл.92 от ЗКПО за финансовата 2018г.

По данни на инф. система на С. на НАП [фирма] има данъчни задължения към датата на издаване на РД.

От страна на ревизираното лице са представени следните документи:

- Копие от процесната фактура, издадена от [фирма] на [фирма], фискален бон от ФУ, приемо-предавателен протокол;
- Извлечение от сметка 401 /Доставчици/, ведно от която фактурата е осчетоводена по счетоводна сметка 601 /Разходи за материали/.

Въз основа на изложеното, на основание чл. 70 ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС, чл. 68, ал. 1, т. 1, и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1499,33 лв. по издадената от [фирма] фактура, както следва: фактура № 237/28.07.2018г. на стойност 7496,67 лв. и ДДС – 1499,33 лв.;

Издадената от [фирма] фактури отговарят на изискванията на чл.114 от ЗДДС. Налични са реквизитите, изискуеми по този член.

6. Относно административноправния спор с предмет непризнат данъчен кредит в общ размер на 760,00 лв. по 1 брой фактури издадени от [фирма],

В хода на ревизията е установено, че през ревизирания период [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактура с предмет на доставките – ремонт на преден мост, издадена от [фирма], както следва: фактура № 112/29.07.2016г. на стойност 3800,00 лв. и ДДС – 760,00 лв.;

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК], за която е съставен протокол №П-22221019147703-141-001/13.11.2019г. Във връзка с извършената проверка е изготвено искане за представяне на документи и обяснения от задължено лице №П-22221019147703-040-001/27.08.2019г

В хода на ревизионното производство е извършена проверка в инф. масив на НАП, при която е установено, че горесцитираната фактура е включена в дневниците за продажби на [фирма] в съответния данъчен период.

При извършена проверка в ПП С. в ТД на НАП – С. е установено, че към датите на издаване на фактурата проверяваното лице има назначено едно лице по трудови правоотношения с икономическа дейност на лицето: неспециализирана търговия на едро. Лицето е назначено на длъжност: шофьор. Няма данни за подадена справка по чл.73 от ЗЗДДФЛ за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения. Няма подадена Г. по чл.92 от ЗКПО за финансовата 2016г.

От страна на ревизираното лице са представени следните документи:

- Копие от процесната фактура, издадена от [фирма] на [фирма], фискален бон от ФУ, приемо-предавателен протокол;
- Извлечение от сметка 401 /Доставчици/, ведно от която фактурата е

осчетоводена по счетоводна сметка 601 /Разходи за материали/.

Въз основа на изложеното, на основание чл. 70 ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС, чл. 68, ал. 1, т. 1, и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 760,00 лв. по издадената от [фирма] фактура, както следва: фактура № 112/29.07.2016г. на стойност 3800,00 лв. и ДДС – 760,00 лв.;

Издадената от [фирма] фактури отговарят на изискванията на чл.114 от ЗДДС. Налични са реквизитите, изискуеми по този член.

7. Относно административноправния спор с предмет непризнат данъчен кредит в общ размер на 900,00 лв. по 2 броя фактури издадени от [фирма],

В хода на ревизията е установено, че през ревизирания период [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури с предмет на доставките – РЕМОНТНИ РАБОТИ, издадени от [фирма], както следва: фактура № 300/24.04.2017 г. на стойност 3500,00 лв. и ДДС – 700,00 лв.; и фактура № 313/28.04.2017 г. на стойност 1000,00 лв. и ДДС - 200,00 лв.;

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК], за която е съставен протокол №П-22221419147714-141-001/21.11.2019г. Във връзка с извършената проверка е изготвено искане за представяне на документи и обяснения от задължено лице №П-22221419147714-040-001/27.08.2019г.

В хода на ревизионното производство е извършена проверка в инф. масив на НАП, при която е установено, че горесцитираните фактури са включени в дневниците за продажби на [фирма] в съответните данъчни периоди.

При извършена проверка в ПП С. в ТД на НАП – С. е установено, че към датите на издаване на фактурите проверяваното лице има назначени 5 броя лица по трудови правоотношения с икономическа дейност на лицата: търговия с части и принадлежности. Лицата са назначени на длъжност: работници. Няма данни за подадена справка по чл.73 от ЗЗДДФЛ за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения. Няма подадена Г. по чл.92 от ЗКПО за финансовата 2017г.

От страна на ревизираното лице са представени следните документи:

- Копие от процесната фактура, издадена от [фирма] на [фирма], фискален бон от ФУ, приемо-предавателен протокол;
- Извлечение от сметка 401 /Доставчици/, ведно от която фактурата е осчетоводена по счетоводна сметка 601 /Разходи за материали/.

Въз основа на изложеното, на основание чл. 70 ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС, чл. 68, ал. 1, т. 1, и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 900 лв. по издадените от [фирма] фактури, както следва: фактура № 300/24.04.2017 г. на стойност 3500,00 лв. и ДДС – 700,00 лв.; и

фактура № 313/28.04.2017 г. на стойност 1000,00 лв. и ДДС - 200,00 лв.;

Издадени от [фирма] фактури отговарят на изискванията на чл.114 от ЗДДС. Налични са реквизитите, изискуеми по този член.

8. Относно административноправния спор с предмет непризнат данъчен кредит в общ размер на 4000,00 лв. по 3 броя фактури, издадени от [фирма]

В хода на ревизията е установено, че през ревизирувания период [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури с предмет на доставките – РЕМОНТНИ РАБОТИ, издадени от [фирма], както следва: фактура № 63/11.05.2018 г. на стойност 5760,00 лв. и ДДС – 1152,00 лв.; фактура № 79/21.05.2018 г. на стойност 7885,00 лв. и ДДС - 1577,00 лв.; и фактура № 91/25.05.2018 г. на стойност 6355,00 лв. и ДДС - 1271,00 лв.;

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК], за която е съставен протокол №П-22221419147708-141-001/24.09.2019г. Във връзка с извършената проверка е изготвено искане за представяне на документи и обяснения от задължено лице №П-22221419147708-040-001/27.08.2019г., връчено на електронния адрес на [фирма].

В хода на ревизионното производство е извършена проверка в ПП на НАП, при която е установено, че горесцитираните фактури са включени в дневниците за продажби на [фирма] в съответните данъчни периоди.

Ревизиращият екип е констатирал, че на [фирма] е извършена ревизия за определяне на данъчни задължения по ЗДДС за периода 09.02.2018г. – 31.05.2018г., който период обхваща периода на издадените фактури, касаещ настоящото ревизионно производство. За извършената ревизия е издаден РД № Р-22221416003796-092-001/03.12.2018г. и РА № Р-22221416003796-091-001/28.12.2018г. с определени данъчни задължения в особено големи размери. При извършената ревизия на [фирма] ревизиращите органи са констатирали недоказано наличие на реално извършени доставки на стоки и услуги от [фирма] към всички клиенти за ревизирувания период.

От страна на ревизираното лице са представени следните документи:

- Копие от процесната фактура, издадена от [фирма] на [фирма], фискален бон от ФУ, приемо-предавателен протокол;
- Извлечение от сметка 401 /Доставчици/, ведно от която фактурата е осчетоводена по счетоводна сметка 601 /Разходи за материали/.

Въз основа на изложеното, на основание чл. 70 ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС, чл. 68, ал. 1, т. 1, и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 4000,00 лв. по издадените от [фирма] фактури, както следва: фактура № 63/11.05.2018 г. на стойност 5760,00 лв. и ДДС – 1152,00 лв.; фактура № 79/21.05.2018 г. на стойност 7885,00 лв. и ДДС - 1577,00 лв.; и

фактура № 91/25.05.2018 г. на стойност 6355,00 лв. и ДДС - 1271,00 лв.;

Издадени от [фирма] фактури отговарят на изискванията на чл.114 от ЗДДС. Налични са реквизитите, изискуеми по този член.

9. Относно административноправния спор с предмет непризнат данъчен кредит в общ размер на 4046,07 лв. по 4 броя фактури издадени от [фирма],

В хода на ревизията е установено, че през ревизирания период [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури с предмет на доставките – РЕМОНТНИ РАБОТИ, издадени от [фирма], както следва: фактура № 280/25.01.2018 г. на стойност 3 910,33 лв. и ДДС – 782,07 лв.; фактура № 291/30.01.2018 г. на стойност 4320,00 лв. и ДДС - 864,00 лв.; фактура № 325/21.02.2018 г. на стойност 6215,00 лв. и ДДС - 1243,00 лв.; и фактура № 340/27.02.2018 г. на стойност 5785,00 лв. и ДДС - 1157,00 лв.;

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК], за която е съставен протокол №П-22220619147694-141-001/14.11.2019г. Във връзка с извършената проверка е изготвено искане за представяне на документи и обяснения от задължено лице №П-22220619147683-141-001/24.09.2019г. , връчено по ел. път, считано от 28.08.2019г. в определения в искането срок не са представени документи.

В хода на ревизионното производство е извършена проверка в инф. масив на НАП, при която е установено, че горесцитираните фактури са включени в дневниците за продажби на [фирма] , издадени към [фирма] в съответните данъчни периоди.

При направена проверка ИПДПОЗЛ е връчено по ел. път на 28.08.2019г., но в срока не са представени исканите документи.

При извършена проверка в ПП С. в ТД на НАП – С. е установено, че към датите на издаване на фактурите проверяваното лице няма назначени лица по трудови правоотношения, няма данни за подадена справка по чл.73 от ЗЗДДФЛ за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения. По данни на инф. система на С. на НАП [фирма] има данъчни задължения в особено големи размери към датата на издаване на РД.

Ревизиращият екип е констатирал, че на [фирма] е извършена ревизия за определяне на данъчни задължения по ЗДДС за периода 22.11.2017г. – 30.04.2018г., който период обхваща периода на издадените фактури, касаещ настоящото ревизионно производство. За извършената ревизия е издаден РД № Р-22220618003299-092-001/17.10.2018г. и РА № Р-22220618003299-091-001/17.12.2018г. с определени данъчни задължения в особено големи размери. При извършената ревизия на [фирма] ревизиращите органи са констатирали недоказано наличие на реално извършени доставки на стоки и услуги от [фирма] към всички клиенти за ревизирания период, сред които е и [фирма] .

От страна на ревизираното лице са представени следните документи:

- Копие от процесната фактура, издадена от [фирма] на [фирма], фискален бон от ФУ, приемо-предавателен протокол;

- Извлечение от сметка 401 /Доставчици/, ведно от която фактурата е осчетоводена по счетоводна сметка 601 /Разходи за материали/.

Въз основа на изложеното, на основание чл. 70 ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС, чл. 68, ал. 1, т. 1, и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 4 046,07 лв. по издадените от [фирма] фактури, както следва: фактура № 280/25.01.2018 г. на стойност 3 910,33 лв. и ДДС – 782,07 лв.; фактура № 291/30.01.2018 г. на стойност 4320,00 лв. и ДДС - 864,00 лв.; фактура № 325/21.02.2018 г. на стойност 6215,00 лв. и ДДС - 1243,00 лв.; и фактура № 340/27.02.2018 г. на стойност 5785,00 лв. и ДДС - 1157,00 лв.;

Издадени от [фирма] фактури отговарят на изискванията на чл.114 от ЗДДС. Налични са реквизитите, изискуеми по този член.

10. Относно административноправния спор с предмет непризнат данъчен кредит в общ размер на 1 200,00 лв. по 2 броя фактури издадени от [фирма],

В хода на ревизията е установено, че през ревизирания период [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури с предмет на доставките – РЕМОНТНИ РАБОТИ, издадени от [фирма], както следва: фактура № [ЕГН]/06.09.2017 г. на стойност 4280,00 лв. и ДДС – 856,00 лв.; и фактура № [ЕГН]/08.09.2017 г. на стойност 1720,00 лв. и ДДС - 344,00 лв.;

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК], за която е съставен протокол №П-22220219147675-141-001/14.11.2019г. Във връзка с извършената проверка е изготвено искане за представяне на документи и обяснения от задължено лице №П-22220219147675-040-001/27.08.2019г.

В хода на ревизионното производство е извършена проверка в инф. масив на НАП, при която е установено, че горесцитираните фактури са включени в дневниците за продажби на [фирма] в съответния данъчен период.

При извършена проверка в ПП С. в ТД на НАП – С. е установено, че към датите на издаване на фактурите проверяваното лице няма назначени лица по трудови правоотношения, няма данни за подадена справка по чл.73 от ЗЗДДФЛ за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения. Няма подадена Г. по чл.92 от ЗКПО за финансовата 2017г. По данни на инф. система на С. на НАП [фирма] има данъчни задължения в особено големи размери към датата на издаване на РД.

Ревизиращият екип е констатирал, че на [фирма] е извършена ревизия за определяне на данъчни задължения по ЗДДС за периода 27.04.2017г. – 30.09.2017г., който период обхваща периода на издадените фактури, касаещ настоящото ревизионно производство. За извършената ревизия е издаден РД

№ Р-22220217007253-092-001/12.03.2018г. и РА № Р-22220217007253-091-001/19.10.2018г. с определени данъчни задължения в особено големи размери. При извършената ревизия на [фирма] ревизиращите органи са констатирани недоказано наличие на реално извършени доставки на стоки и услуги от [фирма] към всички клиенти за ревизирания период, сред които е и [фирма].

От страна на ревизираното лице са представени следните документи:

- Копие от процесната фактура, издадена от [фирма] на [фирма], фискален бон от ФУ, приемо-предавателен протокол; фискалните бонове са издадени от ФУ два месеца по-късно от издаване на фактурите;
- Извлечение от сметка 401 /Доставчици/, ведно от която фактурата е осчетоводена по счетоводна сметка 601 /Разходи за материали/.

Въз основа на изложеното, на основание чл. 70 ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС, чл. 68, ал. 1, т. 1, и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1200 лв. по издадените от [фирма] фактури, както следва: фактура № [ЕГН]/06.09.2017 г. на стойност 4280,00 лв. и ДДС – 856,00 лв.; и фактура № [ЕГН]/08.09.2017 г. на стойност 1720,00 лв. и ДДС - 344,00 лв.;

Издадени от [фирма] фактури отговарят на изискванията на чл.114 от ЗДДС. Налични са реквизитите, изискуеми по този член.

11. Относно административноправния спор с предмет непризнат данъчен кредит в общ размер на 2 700,00 лв. по 7 броя фактури, издадени от [фирма],

В хода на ревизията е установено, че през ревизирания период [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури с предмет на доставките – РЕМОНТНИ РАБОТИ, издадени от [фирма], както следва: фактура № 304/04.04.2016г. на стойност 2000,00 лв. и ДДС – 400,00 лв.; фактура № 316/07.04.2016 г. на стойност 2500,00 лв. и ДДС - 500,00 лв.; фактура № 328/2.04.2016 г. на стойност 1500,00 лв. и ДДС - 300,00 лв.; фактура № 335/14.04.2016 г. на стойност 1750,00 лв. и ДДС - 350,00 лв.; фактура № 343/18.04.2016 г. на стойност 1583,33 лв. и ДДС – 316,67 лв.; фактура № 351/21.04.2016 г. на стойност 2416,66 лв. и ДДС – 483,33 лв.; и фактура № 357/26.04.2016 г. на стойност 1750,00 лв. и ДДС - 350,00 лв.;

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК], за която е съставен протокол №П-22002319147669-141-001/14.11.2019г. Във връзка с извършената проверка е изготвено искане за представяне на документи и обяснения от задължено лице №П-22002319147669-040-001/28.08.2019г.

В хода на ревизионното производство е извършена проверка в инф. масив на НАП, при която е установено, че горесцитираните фактури са включени в дневниците за продажби на [фирма] в съответния данъчен период.

При извършена проверка в ПП С. в ТД на НАП – С. е установено, че към

датите на издаване на фактурите проверяваното лице няма назначени лица по трудови правоотношения, няма данни за подадена справка по чл.73 от ЗЗДДФЛ за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения. Няма подадена Г. по чл.92 от ЗКПО за финансовата 2017г. По данни на инф. система на С. на НАП [фирма] има данъчни задължения в особено големи размери към датата на издаване на РД.

От страна на ревизираното лице са представени следните документи:

- Копие от процесната фактура, издадена от [фирма] на [фирма], фискални бонове от ФУ, приемо-предавателни протоколи; при проверка в инф. Масив на НАП е установено, че [фирма] има регистрирано ФУ, но с други данни, следователно не е извършено плащане по фактурите.
- Извлечение от сметка 401 /Доставчици/, ведно от която фактурата е осчетоводена по счетоводна сметка 601 /Разходи за материали/.

Въз основа на изложеното, на основание чл. 70 ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС, чл. 68, ал. 1, т. 1, и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2700 лв. по издадените от [фирма] фактури, както следва: фактура № 304/04.04.2016г. на стойност 2000,00 лв. и ДДС – 400,00 лв.; фактура № 316/07.04.2016 г. на стойност 2500,00 лв. и ДДС - 500,00 лв.; фактура № 328/2.04.2016 г. на стойност 1500,00 лв. и ДДС - 300,00 лв.; фактура № 335/14.04.2016 г. на стойност 1750,00 лв. и ДДС - 350,00 лв.; фактура № 343/18.04.2016 г. на стойност 1583,33 лв. и ДДС – 316,67 лв.; фактура № 351/21.04.2016 г. на стойност 2416,66 лв. и ДДС – 483,33 лв.; и фактура № 357/26.04.2016 г. на стойност 1750,00 лв. и ДДС - 350,00 лв.;

Издадени от [фирма] фактури отговарят на изискванията на чл.114 от ЗДДС. Налични са реквизитите, изискуеми по този член.

След като съдът съобрази представените по делото писмени доказателства, констатира следното:

При извършените насрещни проверки на доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], органът по приходите е осъществил две посещения на адрес, деклариран от съответния доставчик, на който не са били открити нито лицата представляващи дружествата, нито други лица за контакт. За извършените посещения са съставени и представени по делото протоколи. Съдът установи, че органът по приходите е спазил процедурата по връчване на съобщения, визирана в разпоредбата на чл.32 от ДОПК. Но в определените в съответното искане срокове задължените лица не са представили изискуемите документи, поради което не могат да бъдат установени факти и обстоятелства, посочени в ИПДПОЗЛ. В резултат на това няма как да бъде установено разполага ли дружеството с необходимата материална, техническа и кадрова обезпеченост за извършване на доставките. Не са представени граждански договори с наети лица. Не са представени договори за заети складови помещения, офиси на дружеството, от където същото да извършва дейността си. Няма данни за представени платежни документи, доказващи има ли разплащане по

фактурите или не. Не се доказва по безспорен начин реалността на доставките по смисъла на чл.69 от ЗДДС.

При извършена насрещна проверка на доставчиците [фирма] и [фирма] проверяваните лица не са представили в срок исканите документи относно реалността на извършените доставки към [фирма].

Съдът констатира, че доставчикът И. СТРОЙ 2017” Е. е представил в ТД на НАП – С. след законовоопределения срок следните документи: *Опис на представените документи от [фирма], копие на процесните фактури, приемо-предавателни протоколи към фактурите, граждански договор №11/15-06-2018г., свидетелство за регистрация на ФУ от 14.07.2017г., хронологични регистри на сметки 411, 453/2, 702 на [фирма], оборотна ведомост, главна книга за период 01.01.2017г. – 31.12.2017г.*

Доставчикът [фирма] е представил също със закъснение следните документи: *Опис на представените документи от [фирма], копие на процесните фактури, приемо-предавателни протоколи към фактурите, свидетелство за регистрация на ФУ от 18.04.2019г., хронологични регистри на сметки 411, 453/2, 702 за м.май 2018г. на [фирма], оборотна ведомост, главна книга за период 01.01.2018г. – 31.12.2018г.; граждански договор №01/25.04.2018г.*

Съдът установи, че представените от [фирма] фактури визуално се различават от наличните при ревизираното лице. Освен това проверяваното лице е въвело в експлоатация ЕКАПФ след датите на издадените фактури, а при ревизираното лице са налични квитанции, издадени от [фирма] към приходни ордери за плащане по фактурите, но не са налични самите приходни ордери. При насрещната проверка проверяваното лице [фирма] не е представило тези квитанции, въпреки изричното искане на проверяващия орган.

Доставчикът [фирма] е представил в срок изискуемите документи, а именно: *писмени обяснения от М. И., представляващ [фирма], в които се посочва, че между [фирма] и [фирма] е сключен договор за съвместна работа, по който договор [фирма] е трябвало да осигури работник, който да извърши ремонт на товарни автомобили. Посочено е, че работника е назначен на граждански договор към фирма [фирма]. Представени са заверени преписи на процесните фактури, приемо-предавателни протоколи към фактурите, свидетелство за регистрация на ФУ от 09.11.2017г., хронологични регистри на сметки 411, 453/2, 702 на [фирма], оборотна ведомост, главна книга за период 01.01.2017г. – 31.12.2017г.; граждански договор №1/01.10.2017г., сметка за изплатени суми по чл.45 ал.4 от ЗДДФЛ, без е обозначено, кое е лицето, извършило заверката.*

При преглед на изброените по-горе документи съдът констатира, че представеният от И. СТРОЙ 2017” Е. граждански договор №11/15-06-2018г. е с дата, следваща тази на издадените в тази връзка фактури, а в документите на [фирма] липсва договор, който според обясненията на представляващия дружеството е доказателство за реално извършения ремонт на товарни

автомобили.

Съдът констатира, че по отношение на всички доставчици на [фирма] за ревизирия период няма данни за подадени справка по чл.73 от ЗЗДДФЛ за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения, не са налице извършени плащания по процесните фактури, липсват банкови извлечения.

При така установената фактическа обстановка, съдът съобрази следното от правна страна:

Ревизионната производство е извършено от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила. Оспореният Ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите – чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 119, ал. 2 от ДОПК вр. чл. 11, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ДОПК, притежаващ К. и в предвидената от закона форма – чл. 120, ал. 1 от ДОПК. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които да са довели до ограничаване правото на защита на засегнатото лице. Ревизираното лице [фирма] е надлежно уведомено за ревизията, възложена със ЗВР № Р-22221419002881-020-001 от 07.05.2019г., като на същото е предоставена възможност да представи писмени обяснения и документи, отнасящи се до обстоятелствата, подлежащи на установяване в ревизионното производство.

Съдът констатира, че ревизионното производство е продължило повече от установения максимален четиримесечен срок /с удължаването по чл. 114, ал. 2 от ДОПК, извършено правомерно със ЗИЗВР по чл. 113, ал. 3 от ДОПК/. Това нарушение на административнопроизводствените правила обаче, според установената съдебна практика, се определя като несъществено, доколкото сроковете по чл. 117, ал. 1 и ал. 4 от ДОПК са инструктивни. Установените в нормите на чл. 114, ал. 1 и ал. 4 от ДОПК срокове се отразяват единствено на годността на събраните след изтичането им доказателства, което не се установява в настоящия случай.

При провеждане на ревизията са събрани допустимите и относими писмени доказателства, като от анализа на същите са направени обосновани изводи относно размера на дължимия от ревизираното лице ДДС. Анализирани са всички обстоятелства, установени от събраните доказателства, в т.ч. представените от жалбоподателя, поради което доводите на последния за допуснати съществени процесуални нарушения са неоснователни.

Съгласно националния данъчен закон и постоянната практика на С. по тълкуване на чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване преди всичко наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги. От т.33 от Решение на Съда на ЕС от 6 декември 2012 г. по дело С-285/11, следва, че по принцип правото на приспадане не би могло да му бъде отказано, ако се установи, че разглежданите в главното производство доставки на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани от получателя за целите на неговите облагаеми сделки. В т. 32 от цитираното

решение е посочено, че преценката за това дали данъчно задълженото лице може да упражни право на приспадане на основание на доставки на стоки, се извършва въз основа на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право.

Правният спор се свежда до това налици ли са действително извършени доставки по процесните фактури с предмет услуги - извършване на ремонтни дейности на ревизираното лице. По делото няма спор относно наличието на останалите предпоставки за упражняване на правото на данъчен кредит, визири в чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 71, т. 1 от ЗДДС – доставчиците са регистрирани по ЗДДС лица, а жалбоподателят притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред.

Въпросът за реалността на доставките е фактически и при доставка на стоки се свежда до доказване факта на прехвърляне собствеността върху същите, а при доставка на услуги - до установяване предаването на резултата от извършените услуги на получателя, и в крайна сметка – да бъдат представени доказателства за използване на полученото и физическото му наличие при ревизираното лице. Във връзка с установяване на обстоятелството относно наличие или липса на доставка следва да се има предвид приложението на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 4 от ЗСч. По силата на посочената разпоредба разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване. Следователно, когато се анализират отделните доставки, следва да се извърши проверка относно обстоятелството дали конкретният доставчик е осчетоводил приход във връзка с реализираната доставка, както и дали е осчетоводен насрещен разход, който да бъде съпоставим на прихода и в какво се изразява (материали, разходи за труд, разходи за подизпълнител и т.н.). От друга страна, необходимо е да се извърши проверка във връзка с осчетоводяването на разхода при получателя на доставчика, а именно: дали последният е осчетоводил разходи във връзка с конкретната доставка и налици ли е осчетоводен приход, съпоставим на този разход.

В закона няма легално определение на понятието „неправомерно начислен данък“ по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, но по аргумент от противното, това е всяка една хипотеза, при която начисляването на данъка е станало в нарушение на императивни законови разпоредби. Тъй като наличието на реална доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС е условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга е „неправомерно“ по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване правото на данъчен кредит. Следователно по делото следва да се установи дали са били основанията за начисляване на данъка от доставчика по спорните фактури.

От гледна точка на формалната логика наличието на доставка съставлява положителен факт и след като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването му - че доставките по фактурите са реално извършени, наличието на предпоставките по чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС и отсъствие на пречки по чл. 70 от ЗДДС за упражняване правото на данъчен кредит.

Правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя е отказано на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 вр.чл. 69, ал. 1, т. 1 вр. чл. 25 ал. 2 от ЗДДС във връзка с изводи за неправомерно начислен във фактурите данък. Прието е, че липсват доказателства за реалното осъществяване на доставките, респективно -липса на данъчно събитие по смисъла на чл. 6 от ЗДДС.

Съдът намира, че изводите на органите по приходите за липса на реалност на доставките по спорните фактури, с предмет ремонтни дейности са правилни и законосъобразни.

Според легалната дефиниция, съдържаща се в чл. 8 от ЗДДС, услуга по смисъла на този закон е всичко, което има стойност и е различно от стока, от парите в обръщение и от чуждестранната валута, използвани като платежно средство. Общата формулировка на понятието "услуга" включва в себе си не само сделките, квалифицирани от гражданскоправна гледна точка като договори за изработка или поръчка, но и всякакви други сделки и правни действия, които могат да се определят като доставка по смисъла на чл. 8 и чл. 9 от ЗДДС и имат за предмет блага, различни от стока и пари в обръщение като законно платежно средство.

В конкретния случай, няма съмнение, че процесните първични счетоводни документи, касаят не нещо друго, а договор за изработка. Според легалната дефиниция, въведена в чл. 258 от ЗЗД, с договора за изработка изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо, съгласно поръчката на другата страна, а последната - да заплати възнаграждение. Това налага да се определи, че договорът за изработка е - двустранен /задължения възникват за двете страни/; възмезден /налице е еквивалентно разместване на блага/; комутативен /облагата от договора е известна към момента на сключването му/; консенсуален /за сключването му е достатъчно постигане на съгласие между страните/; неформален. Договорът за изработка е за facere. С него изпълнителят се задължава да "изработи нещо" - един предмет на труда, един трудов резултат. Другото съществено условие от съдържанието на договора е възнаграждението.

В обобщение следва да се посочи, че за да се направи ясен извод за наличие на конкретно осъществена доставка на услуга, следва да се установи нейното действително извършване и заплащане на възнаграждението - паричните суми по процесните доставки.

Съотнасянето на посочените до тук правни норми, налага в настоящия процес

ЕИК[ЕИК] фактури, безспорно сочат, че между [фирма] от една страна и цитираните търговци от друга, има реално извършени доставки на услуги.

Данните по делото обаче, сочат следното:

Каза се, спорът се концентрира относно осъществяването на насрещната престация (ремонтни дейности) от страна на съответния доставчик, т.е. изработило ли е дружеството трудовия резултат и извършени ли са реално услугите между доставчика и получателя. Тук на първо място е необходимо да се констатира, че събраните в хода на съдебното производство доказателства, не дават възможност да се направи такъв извод. Казано с други думи, по делото липсват достатъчно данни, въз основа на които да се приеме, че спорните услуги са осъществени от изпълнителя и са престиранни на жалбоподателя.

Документалното оформяне на спорните доставки чрез съставянето на договори не е доказано. Представените от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] договори не са относими към осъществените доставки. НАЕТИТЕ ЛИЦА са с икономическа дейност и назначени на длъжност различна от предмета на доставките - ремонтни дейности.

Така например, според представеният договор №1 от 01.10.2017г. [фирма] приема да осигури работник, който да извърши ремонтни дейности, но договор в изпълнение на това задължение не е представен от [фирма], което само по себе си говори, че такава услуга реално не е извършвана.

[фирма] с договор №11 от 15.06.2018г. приема да извърши ремонтни дейности близо една година след издаване на фактурите. Тези обстоятелства сами по себе си говорят, че такива услуги реално не са извършвани.

При всички доставчици липсват данни за изплатени доходи по трудови правоотношения. Счетоводно отразяване при жалбоподателя и неговия доставчик не са достатъчни да обосноват извод, че тези доставки са проявени юридически факти. Липсват и данни за деклариран и изплатен доход по извънтрудови правоотношения с лице, извършило ремонтните дейности. От данните по делото се не се установява, че са налице плащания по спорните фактури извършено по банков път – обстоятелство, констатирано и от органите по приходите. В тази връзка не са представени банкови извлечения.

Наличието на взаимно изключващи се данни не позволяват да се направи категоричен извод кога, къде, от кого и как са извършени спорните услуги и дали изобщо доставчиците са организирали и провели ремонтните дейности, още повече, че от събраните при извършените насрещни проверки доказателства не се установява тези дружества да са направили някакви разходи в тази връзка. Решението не може да почива на предположения, а на конкретно установени факти и обстоятелства.

Ето защо, съдът споделя становището на ревизиращите органи, че процесните данъчни фактури сами по себе си могат да обосноват несъмнен извод, че разглежданите доставки са осъществени от доставчика. Както нееднократно се посочи, други, надлежни доказателства в тази насока не се

ангажираха от страна на жалбоподателя, комуто в случая бе доказателствената тежест да установи наличието на това обстоятелство. При това положение, след като не се установява осъществяването на въпросния юридически факт, не може да се приеме, че спорното право на данъчен кредит е налице.

Като е достигнал до същия правен извод в оспоренат част от РА, с която на жалбоопдателя е отказано право на данъчен кредит по ЗДДС по посочените по-горе фактури за ревизираните данъчни периоди в общ размер на 27 135,40 лв., вследствие на което е установено задължение по ЗДДС в размер на: главница от 27 135,40 лв. и лихви в размер на 7 575,39 лв., административният орган е постановил правилен и законосъобразен акт.

По изложените съображения обжалваният ревизионен акт в обсъжданата част се явява обоснован и законосъобразен. Жалбата, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

В хода на настоящото производство не са претендирани разноски. Ето защо, съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Така мотивиран, на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 18 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], представявано от Г. С. Б., против Ревизионен акт № Р-22221419002881-091-001/28.04.2020 г., издаден от А. Г. М. – на длъжност началник сектор, възложил ревизията и Б. В. М. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията при ТД на НАП - С., потвърден с Решение № 871/30.07.2020 г. на Директора на Дирекция "ОДОП" [населено място], при ЦУ на НАП, в частта, с която на [фирма], с ЕИК[ЕИК], е отказано право на данъчен кредит по Закона за данък върху добавената стойност по посочени в РА фактури за ревизираните данъчни периода в общ размер на 27 135,40 лв., вследствие на което е установено задължение по ЗДДС в размер на: главница от 27 135,40 лв. и лихви в размер на 7 575,39 лв., изчислени към 28.04.2020г.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: